

Riksdagen Uppteckningar vid EU-nämndens sammanträden 2016/17:12

Tisdagen den 15 november

§ 1 Allmänna frågor

Statsrådet Ann Linde

**Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för
allmänna frågor den 15 november 2016**

Anf. 1 MARIE GRANLUND (S):

Jag hälsar alla välkomna till mötet. Jag kommer att leda det bland annat av den anledningen att jag befinner mig i Stockholm medan en stor del av gänget är i Bratislava eller på väg därifrån.

Mötet rör information och samråd inför möte i rådet denna dag den 15 november 2016. Det handlar om halvtidsöversyn av den fleråriga budgetramen.

Anf. 2 Statsrådet ANN LINDE (S):

Jag vill börja med att säga att jag har med mig Erik Rudal, som är ansvarig för de ekonomiska frågorna och som var med vid nämndens möte i torsdags. Jag har också med mig Cornelius Raapke-Eckert, som har förhandlat själva frågan, och en rad andra tjänstepersoner.

Jag tänkte ta detta ganska detaljerat, så att det blir så tydligt som möjligt för nämnden hur läget har varit och vad det är vi söker mandat för.

Regeringen anser att vi från svensk sida fortsatt ska ha en restriktiv linje i förhållande till utgiftsökningar, och vi kommer att hålla emot så mycket vi kan på alla områden. Regeringen anser att kommissionens prioriteringar för utgiftsökningar till viss del är rimliga givet aktuella utmaningar. Det handlar om en ökad ambitionsnivå vad gäller forskning och utveckling, infrastruktur, studenters rörlighet, företagsutveckling samt migrations- och säkerhetsfrågor. Det är angelägna prioriteringar där det finns ett mervärde i att finansiera utgifter gemensamt.

Samtidigt bör Sverige i något skede av förhandlingarna kunna acceptera en överenskommelse som kan innebära begränsade potentiella utgiftsökningar – men *under* de fastställda utgiftstaken i EU:s fleråriga budgetram. De ska inte heller påverka den svenska EU-avgiften såsom den prognostiseras i budgetpropositionen för 2017. Det är detta jag söker mandat för på mötet, och vi har skickat ut ett förslag till svensk ståndpunkt.

Om jag får EU-nämndens mandat för detta är det efter morgonens Corepermöte endast Italien kvar som inte vill ge sitt godkännande. Italien tycker att förslaget har blivit alldeles för restriktivt och vill satsa mycket mer, i enlighet med kommissionens förslag. De två andra länder som

ville ha mer pengar och alltså gå över taken, nämligen Polen och Ungern, har gått med på detta eftersom vi är så nära en delikat kompromiss mellan dem som vill ha mindre utgifter och dem som vill öka på. Om jag får nämndens mandat är det alltså bara Italien kvar, men de går alltså i motsatt riktning jämfört med Sverige.

Allmänna rådet kommer i dag att behandla kommissionens förslag om översynen av EU:s fleråriga budgettramar med utgångspunkt i det nya kompromissförslaget, och det är det kompromissförslag EU-nämnden har fått. Som nämnden har förstått har det slovakiska ordförandeskapet pressat på, och man har avancerat förhandlingarna kraftigt de senaste veckorna. Min bedömning är att den kompromiss som nu föreligger är så nära en slutförhandling man kan komma.

Det förslag om en översyn av de fleråriga budgettramar som kommissionen presenterade den 14 december byggde på två huvudelement: en utökad budgetflexibilitet och vissa utgiftsökningar på några utgiftsområden. Ökningarna föreslogs finansieras på marginalerna, under gällande utgiftstak i den fleråriga budgettramen.

Regeringen har i förhandlingarna om en översyn av de fleråriga budgettramar drivit en tydligt utgiftsrestriktiv linje som bygger på att fastställda utgiftstak ska respekteras, vilket värnar den svenska avgiften. Linjen bygger också på omprioritering av utgifter med fokus på de akuta utmaningar EU står inför och att flexibilitet i EU-budgeten uppnås genom omprioriteringar och skapandet av tillräckliga marginaler.

Som i alla förhandlingar är det viktigt att sätta upp tydliga mål för vad man vill nå. Regeringen har agerat utifrån de grundläggande utgiftsrestriktiva ståndpunkterna, som det finns en stor samsyn om i Sveriges riksdag. Denna linje har gett tydliga resultat, och tillsammans med våra likasinnade medlemsländer har vi lyckats påverka förhandlingarna i stor utsträckning.

Kommissionens förslag har i förhandlingarna kritiserats av flera medlemsländer, framför allt av de utgiftsrestriktiva medlemsstaterna där Sverige ingår. Dessa medlemsländer har argumenterat mot utgiftsökningar och den utökade budgetflexibilitet som kommissionen föreslår. Men det finns som sagt flera länder som har haft rakt motsatt uppfattning.

Vår linje har gett resultat. Det kompromissförslag som ligger på bordet inför mötet i allmänna rådet innehåller lägre utgiftsökningar jämfört med kommissionens förslag. Dessutom innebär det att utgifter finansieras genom omfördelning eller omprioritering mellan olika utgiftsområden, vilket kommissionens ursprungliga förslag inte innebar. Taken i budgettramar ligger fast. Höjningarna ryms där under.

Regeringen anser att kommissionens prioriteringar för utgiftsökningar till viss del är rimliga givet de aktuella utmaningar som EU står inför. Det handlar om en ökad ambitionsnivå när det gäller forskning och utveckling, infrastruktur, studenter rörlighet, företagsutveckling och migration och säkerhet. Det är angelägna prioriteringar, och det finns ett mervärde i att utgifterna finansieras gemensamt.

Kommissionens initiativ innehåller förslag som redan har presenterats och som ingår i förhandlingarna om årsbudgeten för EU 2017. Om man räknar bort utgifterna för dessa förslag, framför allt vad gäller migrations- och säkerhetsrelaterade åtgärder, blir det kvar ca 2,5 miljarder euro

som är ofinansierade. Det ska jämföras med förslagen i ursprungsförslaget, som var på 3,8 miljarder. Jag vill lägga till att det är möjligt att jag nämnde en annan siffra i nämnden i torsdags, men från början var det alltså 3,8 miljarder som har gått ned till 2,5 miljarder.

Den totala utgiftsmassan ska som alltid förhandlas i kommande årsbudgetprocesser, och de nu föreslagna ökningarna av vissa utgifter kan då omprövas och vad gäller effekten på avgiften neutraliseras genom neddragning av andra utgifter. Bedömningarna är att förslaget inte ger anledning till att ompröva den prognos för EU-avgiften som redovisades i budgetpropositionen för 2017.

Jag vill alltså tydliggöra att ett eventuellt godkännande av kompromissförslaget i denna del inte per automatik innebär en höjning av den svenska EU-avgiften. Det avgörs först i de kommande årsbudgetarna. Jag är beredd att framföra detta vid mötet, det vill säga att en acceptans av kompromissförslaget inte innebär att regeringen säger ja till en avgiftsökning för Sverige.

Vad gäller det andra huvudelementet i kommissionens förslag, budgetflexibiliteten, har ambitionsnivån i kommissionens ursprungliga förslag minskat betydligt. Också här har den utgiftsrestriktiva likasinnade kretsen kraftigt påverkat förhandlingarna.

Det av Sverige och många andra av medlemsländerna starkt ifrågasatta förslaget om en ny krisreserv för migration och säkerhet kommer inte att bli av. Ökningen av de årliga beloppen för katastrofreserven och flexibilitetsinstrumenten bantas kraftigt jämfört med kommissionens förslag. Kommissionens förslag att lägga betalningar från så kallade specialinstrument utanför taken i budgetramen, vilket i praktiken hade inneburit ett slags revidering av gällande utgiftsramar, blir inte heller av. Här vill majoriteten av medlemsländerna att den nuvarande ordningen att betalningarna ska ligga under utgiftstaken blir kvar. Det finns också förslag i kompromissen som innebär att flexibiliteten i budgeten ökar något. Det rör specialinstrumenten den globala betalningsmarginalen, den globala återtagandemarginalen och en utökad möjlighet att omfördela medlen mellan specialinstrument.

Som i alla förhandlingar måste man vara beredd att kompromissa om man vill vara med och påverka. Sverige har inte något unikt och tydligt mål i förhandlingarna som kan tillgodoses genom att vi blockerar. Mindre restriktiva länder kommer att blockera ett mer restriktivt förslag. Stora sammantaget restriktiva länder som Tyskland och Frankrike kommer att kunna stödja kompromissen. Det gäller också Nederländerna och Danmark. Genom att ställa oss vid sidan av och blockera en uppgörelse riskerar vi att förlora i anseende som en konstruktiv samarbetspart i EU.

Slutsats: Jag söker nämndens stöd för det mandat som har skickats in till er och som alltså innebär en fortsatt restriktiv linje men att vi går med på den kompromiss som har förhandlats fram och som håller sig under den prognos för EU-avgiften som redovisats i budgetpropositionen för 2017.

Anf. 3 MARIE GRANLUND (S):

Tack, statsrådet Linde, för en gedigen genomgång av förslaget! Vi gör en talarlista enligt partierna i storleksordning; annars blir det ganska

ogörligt eftersom vi tar detta per telefon. Jag vill därför först själv göra en kommentar.

När vi under förra mandatperioden diskuterade och sedan beslutade om långtidsbudgeten – den som vi nu reviderar – hade vi samma förfaringsätt. Det var en tuff position från den borgerliga regeringen som vi stöttade medan man inte nådde ända fram i slutändan. Det är alltså samma förfaringsätt nu som det vi hanterade under förra mandatperioden.

Anf. 4 FREDRIK SCHULTE (M):

Man får nästan intrycket när man lyssnar på ministern att det skulle vara någonting nytt att det finns en konflikt mellan de medlemsstater som vill ha mindre utgifter och de medlemsstater som vill ha mer utgifter. Detta är en konflikt som alltid har funnits, men vanligtvis brukar det inte leda till att medlemsavgifterna ökar på det här sättet.

Jag tycker att det är särskilt allvarsamt mot bakgrund av att vi under den senaste tiden har sett hur EU:s utgiftsåtaganden har ökat, inte minst när det kommer till investeringsplanen Efsi. Vi har från Moderaternas sida varit kritiska mot detta från första början och varnat för att konsekvenserna mycket väl kan bli högre medlemsavgifter. Varje gång vi har haft finansministern här i EU-nämnden har hon bedyrat att detta inte kommer att bli konsekvenserna. Men nu står vi här.

Även om ministern vill lyfta fram en rad positiva satsningar som ligger i kompromissförslaget om forskning och utveckling, infrastruktur med mera – sådant som Moderaterna i sak inte ställer sig emot – är det här ändå något som man skulle ha klarat av utan högre medlemsavgifter om man inte hade låtit andra utgiftsökningar pressa undan detta. Jag tycker inte att ministern ger en korrekt beskrivning av vad det är som nu händer.

Det är också oroväckande att det första som händer efter brexit blir en höjning av medlemsavgifterna; det är det som vi med all sannolikhet kommer att få se. Det som de flesta i Sverige har varit oroliga för är att brexit kommer att leda till en maktförskjutning i EU. Det ställer särskilda krav på regeringen att se till att vi inte får se en sådan maktförskjutning till de sydeuropeiska länderna, som har ett större intresse för att flytta mer maktbeslutanderätt och öka EU:s utgifter, och att detta blir det nya EU som vi kommer att se post-brexit.

Vi kan nu konstatera att regeringen inte klarar av att axla detta ansvar. Jag tycker att det sänder helt fel signal att vi får ökade medlemsavgifter som det första som händer efter brexit. I huvudsak är detta fråga om ett slösaktigt hanterande av svenska skattebetalares pengar.

Jag måste också påpeka att vi tycker att det är något häpnadsväckande att vi på lite drygt 100 timmar går från konsensus här i nämnden med regeringen om att inte öka medlemsavgifterna till att vi nu plötsligt ska acceptera ökade medlemsavgifter. Det finns helt klart mer att önska från regeringens sida när det kommer till hur de har hanterat frågan.

Vi skulle vilja yrka på en annan ståndpunkt, som lyder som följande: Sverige bör ha en fortsatt budgetrestriktiv linje i förhållande till utgiftsökningar och inte acceptera höjningar av medlemsavgifter. Det ligger i svenska skattebetalares intresse och i linje med vad som är bäst för Europa.

Anf. 5 Statsrådet ANN LINDE (S):

Jag har lite svårt att följa logiken i Fredrik Schultes argumentation. Det här betyder inte att medlemsavgiften kommer att öka automatiskt, utan medlemsavgiften kommer att förhandlas varje år i budgeten.

Dessutom ligger de föreslagna höjningarna under prognosen, men man tar dem i marginalen. Det betyder att om det hade kommit andra, krisartade händelser hade vi använt en del av de marginaler som vi redan har sagt att vi kan använda om det händer någonting jätteallvarligt. Det är de pengarna vi använder, så det är inte så att det här automatiskt ökar medlemsavgiften. Det stämmer inte.

Vi har inga problem med att ha fortsatt budgetrestriktivitet och i detta läge inte acceptera höjd medlemsavgift. Detta förslag innebär inte det med automatik, så jag säger att den argumentationen är någonting som regeringen inte ställer sig bakom alls.

Anf. 6 FREDRIK SCHULTE (M):

Ministern satt själv i EU-nämnden för mindre än 120 timmar sedan och sa att det här med all sannolikhet kommer att leda till en medlemsavgiftshöjning för Sveriges del på 175 miljoner. Om ministern inte förstår min logik kanske hon kan förstå sin egen. Med all sannolikhet innebär det här kompromissförslaget höjda medlemsavgifter. Det är oacceptabelt, givet att vi har sett kraftiga utgiftsökningar under de senaste åren.

Anf. 7 Statsrådet ANN LINDE (S):

Fru ordförande! Det sa jag inte alls, utan jag sa att detta *kan* leda till ökade utgifter inom marginalen, att det är under taken och att det håller sig till prognosen i budgetpropositionen för 2017.

Självklart är det så att om vi inte använder allting i marginalerna som vi har sagt, då ska man få tillbaka de pengarna. Det är det som det handlar om. I kompromissen säger vi att vi kan vara beredda att använda de pengar som finns inom marginalerna men som vi kanske hade räknat med att inte behöva använda. Det var det jag sa. Det är mycket möjligt att jag uttryckte mig på ett sätt som inte var tydligt och klart. I så fall ber jag nämndens ledamöter om ursäkt och hoppas att jag den här gången är tydligare.

Anf. 8 JOHNNY SKALIN (SD):

Fru ordförande! Det var befriande att höra EU-ministern erkänna att om man tar pengar från marginalen innebär det i praktiken att man betalar mer pengar till EU. Kan vi hålla nere utgifterna på EU-nivå, även i marginalen, är det klart att de pengarna kan komma medlemsstaterna till godo.

Jag skulle därmed vilja säga att jag instämmer med Moderaterna – det här kommer med allra största sannolikhet att leda till att Sverige kommer att betala mer pengar i EU-avgift även om vi kanske skjuter upp detaljerna i det beslutet till senare. Det är en väg som vi inte önskar se, vilket vi har klargjort tidigare.

Jag efterfrågar debatt och diskussion om en eventuell sänkning av medlemsavgiften. Varför talar vi bara om att vi inte ska öka den, när vi nu är en av EU:s absolut största nettobidragsgivare? Har vi verkligen så stort intresse av att förbli en av de allra största nettobidragsgivarna att vi

inte kan tala om en sänkning? Jag tycker att regeringen ska driva på frågan om att sänka avgiften till EU.

Jag skulle också vilja fråga EU-ministern hur det här påverkar nettobidragskostnaden för Sverige. Vi antar att allting bara flyter på alldeles perfekt så som regeringen hoppas – vilket jag inte tror kommer att hända – och bortser från marginalen. Även om det här skulle leda till att Sveriges EU-avgift enligt budgetprognosen för 2017 inte ökar, kommer det att påverka nettobidragsgiften? Kommer återflödena genom omprioriteringarna att förändra den svenska nettobidragskostnaden? Det skulle man kunna anta vore ett rimligt utfall av det här. I så fall kan man se det som dubbelt negativt.

Jag skulle också vilja framhålla det jag har sagt i EU-nämnden tidigare: Jag tycker att regeringen faller platt i de här så kallade överläggningarna och kompromisserna. Visst ska vi kompromissa med andra länder och komma överens med andra länder, men de länderna måste också komma överens med oss. Någonstans måste man kunna framhålla att det är orimligt att vi ska stå för den kanske största nettobidragskostnaden i Europa. Det måste kunna finnas samsyn även där. Om vi ska vara med och påverka andra och andra ska påverka oss kanske det måste ske på lite mer likartade villkor än vad som faktiskt är fallet. Jag skulle vilja framhålla det.

Jag vill klargöra att vi inte står bakom den här kompromissen. Vi har en klart annan inställning än regeringen har. Därför vill jag anmäla avvikande mening från regeringens inställning.

Anf. 9 Statsrådet ANN LINDE (S):

Jag skulle gärna vilja ge ordet vidare till Cornelius Eckert, som är den som har förhandlat. Han kan detaljerna i förslaget och kan svara på frågorna.

Anf. 10 Ekonomiska rådet CORNELIUS RAAPKE-ECKERT:

Det går naturligtvis inte att exakt förutse hur de olika förslagen kommer att påverka nettoflödet. Men det går att säga att vi även får tillbaka medel från EU-budgeten, till exempel inom ramen för forskningsprogrammet. Finansieringsnyckeln för Sverige är fastlagd på EU-budgetens inkomstsida. Men till exempel forskningsområdet är ett område där vi får tillbaka jämförelsevis mer än inom till exempel jordbruk och sammanhållning. Det går alltså att säga att det här är områden där vi får tillbaka jämförelsevis mer.

Anf. 11 ÅSA ROMSON (MP):

Tack, statsrådet, för föredragningen! Jag tycker att det är tydligare och lättare att förstå i dag. Det är såklart också lättare när det finns utskickade handlingar – vi tackar för det.

Jag ser inte den motsättning som Moderaterna vill måla upp. Jag ser snarare att nämndens breda enighet ligger fast om att vi ska ha en budget-restriktiv inställning och att den inställningen innebär att vi från Sveriges sida inte har några planer på att öka medlemsavgiften till EU.

Sett till den halvtidsöversyn där man har jobbat utifrån de premisserna har vi nu ett utfall som antingen kan antas eller förkastas. Om det förkastas är det oklart vad som kommer i stället. Jag hör på statsrådet att

det inte förbättrar vår position i vare sig de här frågorna eller andra frågor och inte heller garanterar någon absolut stabilitet när det gäller inkomsterna i EU.

2016/17:12
15 november

Regeringens ståndpunkt tycker jag alltså är bra. Statsrådet och vi kan fundera på om vi ska formulera det som jag uppfattat som angeläget inte bara från Miljöpartiets sida utan från flera partiers sida: att Sverige inte har för avsikt att höja sin medlemsavgift. Statsrådet nämnde att hon kan säga det på mötet, men det kanske också kan inkluderas i den ståndpunkt vi antar här.

Anf. 12 Statsrådet ANN LINDE (S):

Regeringen är beredd att tillmötesgå Åsa Romsons förslag och skriva in i ståndpunkten att regeringens ståndpunkt är att vi ska verka för att inte höja den svenska medlemsavgiften.

Anf. 13 MARIE GRANLUND (S):

Tack för ökad tydlighet!

Anf. 14 ESKIL ERLANDSSON (C):

Tack för föredragningen, säger också jag!

Med tanke på de utmaningar som Europa står inför – brexit och brytningar på olika områden mellan medlemsstaterna i EU – och förutsatt att regeringen har gjort maximalt motstånd, om jag uttrycker mig så, mot det liggande förslaget har jag ett litet medskick. Jag tycker att statsrådet också ska säga att budgetar förfaller långsamt som ramverk. Om man spår på dem under tiden är jag beredd att ställa upp på regeringens ståndpunkt i det här sammanhanget.

Anf. 15 MARIE GRANLUND (S):

Tack för det medskicket!

Anf. 16 Statsrådet ANN LINDE (S):

Jag har inga problem med förslaget från Centerpartiets representant Eskil Erlandsson att framföra också det vid mötet.

Anf. 17 AMINEH KAKABAVEH (V):

Jag har en fråga till Ann Linde apropå förra mötet. Jag var själv inte där, men det var Jens Holm. Ann Linde sa tydligen att det här innebär en ökning av EU-avgiften för Sverige med troligtvis 150 miljarder per år.

Nu säger ministern att det inte alls innebär en ökning. Hur ska vi förstå detta? Det vill jag veta innan jag säger var vi står i frågan. Annars kommer vi i Vänsterpartiet att reservera oss. Vår ståndpunkt är att det förslag som föreligger kommer att innebära en ökning av avgiften för Sverige med tanke på brexit och de andra utmaningar som återstår i Europa.

Anf. 18 Statsrådet ANN LINDE (S):

Det handlade om att redovisa nettoeffekterna av de ofinansierade ambitionshöjningarna. Med kompromissen skulle det innebära en ökad avgift på 150 miljoner kronor – inte miljarder utan miljoner. Men det

beror ju på hur man hanterat de här ambitionsökningarna i årsbudgetförhandlingarna.

Vad vi säger om vi går med på kompromissen är att vi går med på att man lägger för Sveriges del 150 miljoner kronor på infrastruktur, studenters rörlighet och forskning och utveckling. Men hur det slutligen ska förhandlas fram i själva budgeten återstår att se. Allt annat lika kan det bli höjningar, men det är fortfarande under taken och fortfarande inom den prognos som har redovisats i budgetpropositionen för 2017. Som jag sa använder man det som kallas för marginaler.

Hur förhandlingen om årsbudgeten går är naturligtvis inte klart än, men det är ingenting som går över taken. Det är bland annat det som den här förhandlingen har lett till i kampen mellan oss som är budgetrestriktiva och dem som tycker att de utmaningar EU står inför kräver större insatser. Det är förklaringen.

Anf. 19 AMINEH KAKABAVEH (V):

Jag tror faktiskt att jag för säkerhets skull kommer att reservera mig mot regeringens ståndpunkt med hänvisning till att det finns risk att detta ökar Sveriges medlemsavgift. Det är helt enkelt lite oklart, och därför kommer jag att reservera mig.

Anf. 20 TINA ACKETOFT (L):

Ordförande! Tack, statsrådet, för redogörelsen som var extremt pedagogisk och tydlig! Om vi hade kunnat få den i fredags skulle kanske en del av oron som uppenbarligen har piskats upp i vissa partier ha kunnat utebli. Men det är ypperligt redogjort för detta i dag.

Jag tycker att regeringen har en klok hållning i detta. Precis som Marie Granlund sa är det inte någon nyhet att Sverige agerar på det här sättet. Vi går in med en väldigt tuff hållning och argumenterar för vår sak. Vi säger att pengarna ska användas till vettiga saker och att vi ska vara restriktiva med våra skattemedel över huvud taget men att vi måste inse att vi någonstans får jämka eftersom det å andra sidan finns ett helt gäng som har precis motsatt åsikt mot vad vi har.

Jag tycker att regeringen här har haft både hängslen och livrem när man diskuterat detta, och vi ställer oss naturligtvis bakom detta.

Det är ju också som Eskil lyfte upp redan i fredags att det är just nu som EU som minst behöver en oro när det gäller budgetfrågor. Det är nu som vi verkligen behöver vara tydliga och starka och tala tillsammans i stället för att försöka lägga krokben och göra billiga politiska poänger hemma på vår nationella arena. Ju fler vi är som står enade i detta desto bättre, som sagt, och vi ska fortsätta med den hållning som vi har att vi ska vara budgetrestriktiva och sparsamma med våra gemensamma medel. Jag tycker att regeringen har den hållningen.

Jag har en fråga till statsrådet. Det låter som att Italien kommer att rösta emot. Vad händer då rent praktiskt förutom att det blir en dålig stämning på Ekofin i morgon när ni ska förhandla? Får det någon längre och komplicerande effekt när det gäller just budgetförhandlingarna för 2017?

Anf. 21 Statsrådet ANN LINDE (S):

Det som kommer att hända om vi inte får en överenskommelse och de inte lägger in sitt veto är att förhandlingarna kommer att fortsätta. Italien kan ju också bestämma sig för att i detta läge lägga ned sin röst, och vi vet inte riktigt hur de kommer att agera. De menar att de inte kan komma tillbaka till sitt land och ha accepterat detta, som de tycker, urvattnade förslag. Vi får alltså se hur de agerar på mötet.

2016/17:12
15 november

Anf. 22 ARON MODIG (KD):

Tack för föredragningen och svaren på frågorna!

Det är ju i grunden bekymmersamt att vi har den här diskussionen om ökade utgiftsvolymer för EU i en tid då det bara har gått några månader sedan brexitomröstningen och vi ser en ökad skepsis mot EU runt om i Europa. Man frågar sig om det verkligen är det största problem som Europa står inför att EU har för lite pengar.

Vi tycker från Kristdemokraternas sida att den ståndpunkt som låg på bordet i torsdags och som nämnden antog var en bra ståndpunkt att ta med sig in i förhandlingarna: Den totala utgiftsvolymen ska vara oförändrad, den svenska EU-avgiften ska värnas och ökade utgifter ska finansieras genom omprioriteringar där ökningar på vissa områden kompenseras av motsvarande neddragningar.

Sedan förstår vi också att alla länder inte tycker som Sverige i de här förhandlingarna, utan det är nödvändigt att kompromissa, men det är viktigt i de här förhandlingarna att Sverige verkligen knyter an till de länder som är likasinnade när det gäller frågor om budgetrestriktivitet och så vidare.

Jag har två frågor till att börja med. Jag vill fråga EU-ministern, som ju nämnde Tyskland, Frankrike, Nederländerna och Danmark, om deras inställning. Vad har de för inställning till den här kompromissen? Är de nöjda med den? Innebär det i sådana fall att alla Sveriges likasinnade är beredda att acceptera den här kompromissen?

Den andra frågan rör det som EU-ministern sa som, vad jag förstår, också kommer att läggas till förslaget till ståndpunkt, nämligen att EU-ministern tydligt kommer att framföra i diskussionen att Sverige inte kommer att acceptera en högre medlemsavgift. Om vi nu accepterar den här kompromissen, hur bedöms förutsättningarna för att vi i förhandlingarna kring årsbudgeten inte också ska behöva acceptera en höjd avgift?

Anf. 23 Statsrådet ANN LINDE (S):

Svaret på den första frågan, som handlade om Frankrike, Tyskland, Nederländerna och Danmark, är att de har sagt ja till kompromissförslaget. Tyskland och Frankrike var väldigt restriktiva men gör bedömningen att det inte går att komma längre, som de uttryckte sig på Coreper i morse.

Det är viktigt att takten hålls i de här budgetförhandlingarna. Vi kan inte nu säga hur slutförhandlingarna blir när det gäller de kommande medlemsavgifts- och budgetförhandlingarna, utan vi kan ha vår åsikt och fortsätta att vara restriktiva och arbeta med de länder som är like-minded och försöka hålla nere, omprioritera och ha så restriktiva inställningar som det bara går.

Vi har ingen annan åsikt där än vad vi har haft samsyn om i riksdagen tidigare när det gäller att vi ska vara restriktiva och inte öka utgifterna för EU.

Anf. 24 ARON MODIG (KD):

Tack, EU-ministern, för svaret!

Från Kristdemokraternas sida är vi bekymrade över de här utgiftsökningarna, och vi är oroadе över trenden i detta. Men i ett läge när det inte finns några andra likasinnade länder för Sverige att knyta an till är vi beredda att acceptera ståndpunkten från regeringens sida.

Det vi däremot vill framföra är att det är mycket viktigt att regeringen i den kommande processen tydligt klargör att det här inte är en frisedel inför förhandlingarna om årsbudgeten. Det är viktigt att vi redan nu tydliggör att det är en kommande fråga och vi inte är beredda att acceptera höjningar av EU-avgiften.

Anf. 25 MARIE GRANLUND (S):

Det var ett mycket tydligt medskick som jag tror att vi alla ställer upp på.

Anf. 26 Statsrådet ANN LINDE (S):

Jag har inga som helst problem med att framföra detta med kraft på mötet eller att redogöra för att det inte finns något som helst stöd för ökade utgifter eller medlemsavgifter och så vidare. Jag kan säga med hundra procents säkerhet att jag kommer att vara övertydlig på denna punkt på mötet i dag.

Anf. 27 MARIE GRANLUND (S):

Det tackar vi verkligen för.

Då kan vi väl anse den här mer allmänna diskussionen vara avslutad. Vi ska gå till beslut, men då vill jag först ställa en fråga till Fredrik Schulte som läste upp en avvikande mening.

Regeringen begär ju mandat både för sin ståndpunkt och för om det kommer en kompromiss, och då är frågan: Är resultatet av den avvikande mening som Moderaterna har att Sverige ska rösta nej i rådet? Det är ju ett enhälligt beslut, och då faller vi hela överenskommelsen.

Anf. 28 FREDRIK SCHULTE (M):

Ja.

Anf. 29 MARIE GRANLUND (S):

Då måste jag också fråga SD: Har ni samma avvikande mening som Moderaterna, eller har ni en annan avvikande mening? Det var lite svårt att utröna. Jag upplevde bara att ni var emot.

Anf. 30 JOHNNY SKALIN (SD):

Vi vill också sänka avgiften till EU, så man kan säga att vi har en oliklydande avvikande mening. Men vi vill i alla fall, liksom Moderaterna, att man säger nej till den här överenskommelsen om man kan få Italien på sin sida.

Vetokortet tycker vi att vi ska vifta med och också kräva sänkt avgift.

Anf. 31 MARIE GRANLUND (S):

Har Vänsterpartiet samma avvikande mening som antingen Moderaterna eller Sverigedemokraterna?

2016/17:12
15 november

Anf. 32 AMINEH KAKABAVEH (V):

Vi har en avvikande mening som är ungefär som Moderaternas, nämligen att det här kommer att innebära en ökad avgift för Sverige, och det vill vi inte vara med på.

Anf. 33 MARIE GRANLUND (S):

Då är vi redo att gå till beslut. Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd och majoritet för regeringens här redovisade ståndpunkt med en avvikande mening från Moderaterna som stöds av Vänsterpartiet och en annan avvikande mening från Sverigedemokraterna.

Jag tackar alla för ett konstruktivt möte och önskar alla en trevlig dag.

Anf. 34 Statsrådet ANN LINDE (S):

Jag ber att få tacka nämndens ledamöter.

Innehållsförteckning

§ 1 Allmänna frågor.....	1
Anf. 1 MARIE GRANLUND (S).....	1
Anf. 2 Statsrådet ANN LINDE (S).....	1
Anf. 3 MARIE GRANLUND (S).....	3
Anf. 4 FREDRIK SCHULTE (M).....	4
Anf. 5 Statsrådet ANN LINDE (S).....	4
Anf. 6 FREDRIK SCHULTE (M).....	5
Anf. 7 Statsrådet ANN LINDE (S).....	5
Anf. 8 JOHNNY SKALIN (SD).....	5
Anf. 9 Statsrådet ANN LINDE (S).....	6
Anf. 10 Ekonomiska rådet CORNELIUS RAAPKE- ECKERT	6
Anf. 11 ÅSA ROMSON (MP)	6
Anf. 12 Statsrådet ANN LINDE (S).....	7
Anf. 13 MARIE GRANLUND (S).....	7
Anf. 14 ESKIL ERLANDSSON (C).....	7
Anf. 15 MARIE GRANLUND (S).....	7
Anf. 16 Statsrådet ANN LINDE (S).....	7
Anf. 17 AMINEH KAKABAVEH (V)	7
Anf. 18 Statsrådet ANN LINDE (S).....	7
Anf. 19 AMINEH KAKABAVEH (V)	8
Anf. 20 TINA ACKETOFT (L)	8
Anf. 21 Statsrådet ANN LINDE (S).....	8
Anf. 22 ARON MODIG (KD).....	9
Anf. 23 Statsrådet ANN LINDE (S).....	9
Anf. 24 ARON MODIG (KD).....	9
Anf. 25 MARIE GRANLUND (S).....	10
Anf. 26 Statsrådet ANN LINDE (S).....	10
Anf. 27 MARIE GRANLUND (S).....	10
Anf. 28 FREDRIK SCHULTE (M).....	10
Anf. 29 MARIE GRANLUND (S).....	10
Anf. 30 JOHNNY SKALIN (SD).....	10
Anf. 31 MARIE GRANLUND (S).....	10
Anf. 32 AMINEH KAKABAVEH (V)	10
Anf. 33 MARIE GRANLUND (S).....	11
Anf. 34 Statsrådet ANN LINDE (S).....	11